

ЦАРСКИ СИНЬ

НАРОДНА ПРИКАЗКА

Едно време имало единъ царь. Той ималъ синъ, хубавъ и добъръ за приказъ и чудо. Порастналъ синътъ. Дошло време да се жени. Повикалъ го баща му. Рекълъ му:

— Синко, задъ деветъ царства въ десето има царска дъщеря. По-хубава отъ нея нѣма на свѣта. Много момци сѫ я искали. Но баща ѝ никому не я дава. Иди я поискай! Ако сполучишъ да се оженишъ за нея, голѣма радостъ ще бѫде за цѣлото ни царство. Тя носи щастие кѫдето отиде.

Тръгналъ царскиятъ синъ на пѫтъ. Вървѣлъ що вървѣлъ, видѣлъ мравки, че прѣкосвали пѫтъ. Спрѣлъ се. Мравките изминали. Най-после дошла една голѣма мравка и рекла:

— Какво добро да ти направя? Ти не стѫпка ни една отъ моитѣ мравки.

Царскиятъ синъ отговорилъ:

— Ти си мравка. Какво добро можешъ да ми направишъ?

Мравката откѣснала едното

си крилце, дала го на царския синъ и рекла:

— Като ти дотрѣбвамъ, нагрѣй това крилце!

Той взелъ крилцето и го скрилъ.

Вървѣлъ що вървѣлъ царскиятъ синъ, спрѣлъ се да почине подъ едно дърво. Още не седналъ, чулъ, че нѣщо пищи къмъ върха на дървото. Погледналъ и що да види? Една змия се овила около дървото и зинала срещу две орлета, които пищѣли въ гнѣздото си. Царскиятъ синъ се покачилъ на дървото, убилъ змията и спасилъ орлетата.

Следъ малко дошла орлицата и му рекла:

— Какво добро да ти сторя, дето спаси рожбитѣ ми?

Царскиятъ синъ отговорилъ:

— Ти си пиле, какво добро можешъ да ми сторишъ?

Орлицата отскубала едно перце отъ крилата си и рекла:

— Вземи, момко, това перце. Когато ти потрѣбвамъ, нагрѣй